

JUSTITSMINISTERIET

Retsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 27. april 2015
Kontor: Budget- og planlægnings-
kontoret
Sagsbeh: Holger Bohmers Smith
Sagsnr.: 2014-0040-0059
Dok.: 1538415

Undersøgelse af fordelingen af retsmøder mellem hovedtingsted og afdelingskontorer

1. Vedlagt sendes til Folketingets Retsudvalgs orientering Domstolsstyrelsens afrapportering af 5. marts 2015 vedrørende resultaterne af en stikprøveundersøgelse af fordelingen af sager mellem hovedtingsteder og afdelingskontorer i 2007, 2010 og 2013.

Domstolsstyrelsens afrapportering sendes som opfølgning på 1. behandlingen af beslutningsforslag B 15 om nærhed i retsbetjeningen den 14. november 2014, hvor jeg tilkendegav, at der ville blive iværksat en undersøgelse, som skulle klarlægge fordelingen af retsmøder mellem hovedtingsteder og afdelingskontorer. Undersøgelsen skulle belyse, om fordelingen af retsmøder mellem hovedtingsteder og afdelingskontorer sker i overensstemmelse med de kriterier, som var forudsat i forarbejderne til domstolsreformen.

2. Med domstolsreformen blev antallet af byretskredse reduceret fra 82 til 24. Reformen var blandt andet begrundet i et ønske om at sikre større og mere effektive byretter samt skabe det faglige miljø, der er nødvendigt for, at alle borgere – uanset hvor de bor – kan regne med at få deres sager afgjort på et ensartet højt fagligt niveau.

Med reformen sikrede man, at de enkelte byretter blev ressourcemæssigt bæredygtige og selvstændigt kunne opfylde fremtidens krav til domstolene. Samtidig skulle byretterne ud fra et nærhedshensyn ikke være større, end det var nødvendigt for at opfylde disse krav. Enkelte steder (Randers, Holstebro og Sønderborg) kom retskredsene efter reformen til at dække så store geografiske områder, at der henset til hovedtingstedets placering blev oprettet afdelingskontorer.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Ved domstolsreformen blev det forudsat, at i de kredse, hvor der blev oprettet afdelingskontorer, kunne de såkaldte borgernære sager efter behov behandles ved afdelingskontorerne. Det drejer sig blandt andet om dødsboskiftesager, almindelig fogedsager, gældssaneringsager og mindre straffesager. Endvidere forudsattes det, at visse andre straffesager eller civile sager med mange lokale vidner efter en konkret vurdering kunne behandles ved afdelingskontorerne.

3. Som det fremgår af Domstolsstyrelsens afrapportering, har retterne i Sønderborg, Randers og Holstebro i januar og februar 2015 gennemført en stikprøveundersøgelse af, i hvilket omfang et antal tilfældigt udvalgte sager i årene 2007, 2010 og 2013 er blevet behandlet henholdsvis ved rettens hovedtingsted og ved et af afdelingskontorerne i retskredsen.

Domstolsstyrelsen har oplyst, at undersøgelsen for hver retskreds omfattede 30 domsmandssager (straffesager), 30 straffesager uden domsmænd, 30 almindelige fogedsager, 30 sager om gældssanering og dødsboskifte, 20 tvangsauktioner og 20 civile sager for hvert af de tre undersøgte år.

Retterne har i forbindelse med de tilfældigt udvalgte sager registreret, hvor sagen blev behandlet samt så vidt muligt noteret bl.a. antallet af parter, vidner og tiltalte samt deres nærmeste geografiske tilknytning til enten hovedtingsted eller afdelingskontor. Vurderingen af sagens nærmeste geografiske tilknytning er baseret på det sted, hvor sagsøgte/tiltalte/skyldner har sin bopæl/hovedsæde.

Det er Domstolsstyrelsens vurdering, at de indsamlede data er repræsentative.

4. Undersøgelsens resultater viser generelt, at de undersøgte sager i høj grad er blevet behandlet på det sted (hovedtingsted eller afdelingskontor), som sagen har haft sin nærmeste geografiske tilknytning til.

I de situationer hvor sagen ikke er blevet behandlet på det geografisk nærmeste sted, kan dette bl.a. skyldes overvejelser om sikkerhed, ligesom antallet af vidner og øvrige involverede parter kan have haft betydning for vurderingen af, hvor retsmødet skulle afholdes. Endvidere vil hensyn til sagsbehandlingstid og en hensigtsmæssig ressourceanvendelse efter omstændighederne kunne have betydning for, om sagerne behandles ved hovedtingstedet eller et afdelingskontor.

Stikprøveundersøgelsen giver ikke grundlag for at antage, at der generelt skulle være sket en forskydning i andelen af sager mellem afdelingskontorer og hovedtingsted i perioden fra 2007 til 2013. Særligt for så vidt angår Randers retskreds tegner undersøgelsen imidlertid et billede af, at der for visse sagstyper har været et fald i andelen af sager, som behandles ved afdelingskontorerne.

Domstolsstyrelsen har oplyst, at den nærmere fordeling af sagerne mellem hovedtingsted og afdelingskontorer i Randers Retskreds – såvel som i de øvrige retskredse – er sket med afsæt i domstolsreformen og efter drøftelse mellem retter og respektive kommuner, advokater mv.

5. Efter Justitsministeriets opfattelse giver undersøgelsen ikke anledning til at antage, at fordelingen af sager ikke skulle ske i overensstemmelse med forudsætningerne bag domstolsreformen, og Justitsministeriet finder således, at fordelingen afspejler en hensigtsmæssig balance mellem hensynet til en effektiv afvikling af sagen på et højt fagligt niveau og hensynet til nærhed i retsbetjeningen.

Jeg har således noteret mig resultaterne af undersøgelsen og finder herefter ikke anledning til at iværksætte initiativer med henblik på at ændre fordelingen af sager mellem afdelingskontorer og hovedtingsteder.

Mette Frederiksen

/

Johan Kristian Legarth